

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Z., a. s.**, S.P., IČO: X., zastúpeného advokátkou Mgr. Z.B., B.M. proti žalovaným: **1/ C.S. v likvidácii**, B.M., IČO: X., zastúpenému spoločnosťou A., s. r. o., K.Š., **2/ M.**, P.A.A., IČO: X., H., zastúpenému spoločnosťou A., s. r. o., K.Š., **3/ E., s. r. o.**, B.P., IČO: X., **o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 54 Cb 62/2006, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. augusta 2011, č. k. 3Cob 253/2011-594 v znení opravného uznesenia z 25. októbra 2011, č. k. 3 Cob 253/2011-595, jednohlasne, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalovaného 1/ sa **o d m i e t a**.

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava II uznesením z 10. januára 2011, č. k. 54 Cb 62/2006-562 odmietol podanie žalobcu, označené ako späťvzatie žaloby z 3. júla 2008, doručené súdu 10. júla 2008.

Rozhodol tak s odôvodnením, že Mgr. V.B., podpísaný ako predseda predstavenstva žalobcu, vzal podaním, doručeným súdu 10. júla 2008, žalobu v celom rozsahu späť

a náhradu trov konania si neuplatnil. Podanie však neobsahovalo všetky náležitosti, ktoré vyžaduje § 42 ods. 3, § 75 ods. 2 a § 79 O. s. p. Súd preto vyzval žalobcu uznesením zo 7. decembra 2010, č. k. 54 Cb 62/2006-557, aby svoje podanie v lehote 15 dní doplnil požadovaným spôsobom, a to podpisom osoby oprávnenej konať za žalobcu, lebo úkon späťvzatia urobila osoba, ktorá nebola oprávnená v mene žalobcu konať. Zároveň bol poučený, že ak podanie v stanovenej lehote požadovaným spôsobom nedoplní, súd podanie odmietne. Žalobca v stanovenej lehote zaslal vyjadrenie, v ktorom uviedol, aby súd na podanie podpísané Mgr. V.B., označené ako späťvzatie, neprihliadol a podpis oprávnenej osoby nedoplnil. Preto súd poukazom na ustanovenia § 75 ods. 2, § 43 ods. 1 a § 43 ods. 2 O. s. p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Na odvolanie žalovaného 2/ vec prejednal Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a uznesením z 31. augusta 2011, č. k. 3Cob 253/2011-594 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uznesením z 25. októbra 2011, č. k. 3 Cob 253/2011-595 Krajský súd v Bratislave opravil chybu vo výroku svojho rozhodnutia postupom podľa § 164 O. s. p. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca písomným podaním z 10. júla 2008 súd upozornil, že údaje zverejnené v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, podľa ktorých má byť predsedom predstavenstva alebo členom predstavenstva spoločnosti žalobcu Mgr. V.B., nezodpovedajú skutočnému stavu. Z uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že sa súd prvého stupňa nemohol odvolávať na zápis v obchodnom registri, pretože na nesúlad zapísaných údajov so skutočnosťou bol upozornený a bol mu známy.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný 1/ dovolanie. Žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa zrušiť a konanie zastaviť. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Dovolateľ v dovolaní predovšetkým poukázal na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení zo 17. septembra 2009, sp. zn. 6 Obdo 41/2008, že zmena členov predstavenstva žalobcu nebola vykonaná registrovým súdom na základe uznesenia valného zhromaždenia žalobcu z 23. júna 2008 /ktoré bolo predmetom upozornenia žalobcu z 10. júla 2008/, ale až na základe rozhodnutia o odvolaní, teda uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 29. septembra 2008, č. k. 1 Cob 97/2008, ktorým odvolací súd zmenil

uznesenie o námietkach tak, že námietkam vyhovel a rozhodol o zápise. Keď žalobca svojim podaním z 10. júla 2008 upozornil konajúci súd na nesúlad zapísaných údajov v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I s uznesením mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu z 23. júna 2008, nijakým spôsobom to nemalo ovplyvniť rozhodovanie prvostupňového súdu o späťvzátí žaloby žalobcom, nakoľko k zmene zapísaných údajov v obchodnom registri došlo až na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 29. septembra 2008, sp. zn. 1 Cob 97/2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. novembra 2008, teda až potom, ako Okresný súd Bratislava II svojim uznesením z 3. októbra 2008 rozhodol o zastavení konania. Podľa názoru dovolateľa v čase rozhodovania prvostupňovým súdom o späťvzátí žaloby žalobcom Okresný súd Bratislava II nemohol postupovať inak, ako za predsedu predstavenstva žalobcu považovať Mgr. B., ktorý podanie podpísal.

Z uvedených skutočností vyvodil, že uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, lebo oba konajúce súdy pri svojom rozhodnutí neprihliadli na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyslovený v uznesení, sp. zn. 6 Obdo 41/2008 a odmietnutím podania žalobcu, označeného ako späťvzatie žaloby z 3. júla 2008, na základe nesprávneho posúdenia Mgr. V. B. ako osoby neoprávnenej konať za žalobcu, odňali v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. žalobcovi ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Podľa názoru dovolateľa, odňatím možnosti žalobcovi konať pred súdom formou späťvzatia jeho žaloby boli priamo dotknuté aj procesné práva žalovaných, priznané im v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Nakoľko predmet tohto konania nespadá pod § 81 O. s. p., je toto konanie možné uviesť v zmysle § 79 O. s. p. len na základe návrhu žalobcu. Keďže táto základná podmienka konania bola späťvzatím žaloby žalobcom odstránená, je toho názoru, že konanie nie je voči žalovaným prípustné. Stav neprípustnosti konania žalovaných priamo poškodzuje a obmedzuje ich ústavou garantované právo na súdnu ochranu, keď ostávajú v pozícii účastníkov konania aj bez splnenia na to zákonom stanovených podmienok.

K dovolaniu sa žalobca a žalovaní 2/ a 3/ nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./ po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote stanovenej v § 240 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu.

V prejednávanej veci odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a nevyslovil vo výroku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Preto prípustnosť dovolania v zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. nie je daná.

V zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. je dovolací súd povinný prihliadať vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či dovolanie je prípustné podľa § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu /rozsudku alebo uzneseniu/ odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd /ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosť účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákon bol potrebný, odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom, alebo súdom nesprávne obsadeným/.

Dovolateľ v dovolaní prípustnosť dovolania zakladá tým, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Podľa dovolateľa odmietnutím podania žalobcu, označeného ako späťvzatie žaloby z 3. júla 2008, na základe nesprávneho posúdenia oprávnenosti Mgr. V.B. ako osoby neoprávnenej konať za žalobcu, odňali žalobcovi možnosť konať pred súdom a tým boli priamo dotknuté aj procesné práva žalovaných.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Dovolací súd preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a nezistil, že by postupom odvolacieho súdu bola žalovanému 1/ znemožnená realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznával. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa odmietol podanie žalobcu z 3. júla 2008, označeného ako späťvzatie žaloby, vychádzal z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. Tieto dôkazy odvolací súd vyhodnotil ako rozhodujúce a relevantné pre posúdenie podania žalobcu. Pri svojom rozhodnutí súd prvého stupňa a aj odvolací súd vychádzal z aktuálneho skutkového stavu. Z prieskumnej povahy dovolacieho konania a z charakteru dovolacieho konania vyplýva, že dokazovanie sa v ňom nevykonáva, a preto dovolaciemu súdu neprislúcha prehodnocovať dôkazy vykonané v konaní na súdoch nižších stupňov.

Dovolateľ tvrdí, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny

predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd sa ale právnym posúdením veci nedopúšťa procesnej vady konania v zmysle § 237 O. s. p. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je dovolacím súdom považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť len procesne prístupné dovolanie /§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p./, zároveň je zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že postupom súdov nižších stupňov žalovanému 1/ nebolo odňaté právo konať pred súdom.

Dovolací súd nezistil, že by konanie odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa bolo postihnuté procesnou vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p., na ktorú poukazuje žalovaný 1/ v dovolaní a ani inými závažnými vadami taxatívne stanovenými v § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ O. s. p., preto dovolanie ako neprípustné odmietol /§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p./.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, preto mu dovolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. augusta 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová